

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO • LAW FIRM

Na posl. br: St-181/2020

TRGOVAČKI SUD U ZADRU ZADAR

U Zagrebu, 05.07.2024. godine

Razlučni vjerovnik: **Nevio Prlog** iz Koprivnice, Starigrad, Ulica Galovićev breg 18, OIB: 17377976744, zastupan po odvjetnicima iz Gugić, Kovačić & Krivić – odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52/VII

Stečajni dužnik: **VENDITA d.o.o. u stečaju**, Sesvete, Primorska 5, OIB: 91598506848

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Punomoć u spisu

Razlučnog vjerovnika protiv rješenja Visokog
trgovačkoga suda Republike Hrvatske broj
PŽ-1358/2024 od 16.04.2024. god.

I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1358/2024 od 16.04.2024. god. (u daljnjem tekstu: Drugostupanjsko rješenje), odbijene su žalbe razlučnih vjerovnika Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 (u daljnjem tekstu: HBOR), te razlučnog vjerovnika Nevia Prloga kao neosnovane te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zadru broj St-181/2020-141 od 26.02.2024. god. (u daljnjem tekstu: Prvostupanjsko rješenje).

Dokaz: - odluka VTS RH broj PŽ-1358/2024 od 16.04.2024. god.;
- žalba razlučnog vjerovnika Nevia Prloga od 12.03.2024. god.

Prvostupanjskim rješenjem sud je utvrdio kako je neosnovan prigovor razlučnog vjerovnika Nevio Prloga o tome da je tražbina razlučnog vjerovnika HBOR djelomično namirena, uz navod kako isti ničime nije potkrijepljen te da se razlučni vjerovnik HBOR na iste navode očitovao te ih negirao. Istim rješenjem, prvostupanjski je sud utvrdio kako je neosnovan prigovor razlučnog vjerovnika Nevio Prloga u pogledu navoda da razlučni vjerovnik HBOR ne bi imao pravo na zakonske zatezne kamate, uz navod kako razlučnom vjerovniku HBOR pripadaju pravo na zakonske zatezne kamate jer su hipotekom, osim novčane tražbine, osigurane i nuzgredice, odnosno, kako navodi sud, sporedna potraživanja (zakonske zatezne kamate, naknade troškovi). Istim Prvostupanjskim rješenjem, iz diobne mase ostvarene prodajom imovine stečajnog dužnika, namirena je: točkom I. a) stečajna masa stečajnog dužnika temeljem stvarno nastalih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 135.008,42 EUR te točkom II. b) razlučni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 (u daljnjem tekstu: HBOR), u iznosu od 1.396.650,32 eura. Točkom II. istog Prvostupanjskog rješenja naloženo je Financijskoj agenciji izvršiti prijenos novčanih sredstava sa posebnih računa na račun stečajnog dužnika (pod brojem 1.) te na račun razlučnog vjerovnika HBOR (pod brojem 2.).

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Zadru broj St-181/2020 od 26.02.2024. god.

II. Razlučni vjerovnik Nevio Prlog u otvorenom zakonskom roku, temeljem čl. 388. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – u daljnjem tekstu: ZPP), podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv Drugostupanjskog rješenja.

III. Sukladno čl. 387. st. 2. , a u vezi s čl. 385.a ZPP-a razlučni vjerovnik Nevio Prlog naznačuje pravna pitanja zbog kojih podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije:

1. **Da li je sud dužan uputiti razlučnog vjerovnika u parnicu radi utvrđivanja spornih činjenica, ukoliko isti na ročištu za diobu kupovnine prigovori visini tražbine drugog razlučnog vjerovnika koji je u prednosnom redu na nekretnini koja je predmet namirenja, ispred razlučnog vjerovnika koji ističe prigovor, a radi utvrđivanja spornih činjenica u pogledu visine tražbine te zahtjeva u pogledu zakonskih zateznih kamata?**
2. **Može li se smatrati da je tražbina razlučnog vjerovnika, koji je ujedno vjerovnik i razlučni vjerovnik u stečajnom postupku, pravomoćno utvrđena na ispitnom i izvještajnom ročištu, obzirom da se tražbine razlučnih vjerovnika ne ispituju na ispitnom i izvještajnom ročištu u sklopu stečajnog postupka?**
3. **Ima li razlučni vjerovnik pravo na namirenje zakonskih zateznih kamata u stečajnom postupku ukoliko u hipoteci upisanoj na nekretnini koja je predmet namirenja ima upisane nuzgredice, a ne i zakonske zatezne kamate te da li zakonske zatezne kamate potpadaju pod nuzgredice?**

Ad 1) Da li je sud dužan uputiti razlučnog vjerovnika u parnicu radi utvrđivanja spornih činjenica, ukoliko isti na ročištu za diobu kupovnine prigovori visini tražbine drugog razlučnog vjerovnika koji je u prednosnom redu na nekretnini koja je predmet namirenja, ispred razlučnog vjerovnika koji ističe prigovor, a radi utvrđivanja spornih činjenica u pogledu visine tražbine te zahtjeva u pogledu zakonskih zateznih kamata?

Razlučni vjerovnik Nevio Prlog ističe kako je riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, te je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena, a iz čega proizlazi da postavljeno pitanje predstavlja pravno pitanje sukladno čl. 385. a ZPP-a.

Naime, Drugostupanjskim rješenjem sud je utvrdio kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je neosnovan prigovor razlučnog vjerovnika Nevia Prloga da je potraživanje HBOR-a namireno jer, osim što je HBOR taj prigovor osporio, vjerovnik Nevio Prlog svoje navode ničime nije potkrijepio. Drugostupanjski sud u svojem Drugostupanjskom rješenju nadalje navodi kako se radi o pravomoćno utvrđenoj tražbini HBOR-a pa stoga nije bilo mjesta upućivati vjerovnika na parnicu radi osporavanja pravomoćno utvrđene tražbine.

Pritom je prvostupanjski, a i drugostupanjski sud, pogrešno primijenio odredbu čl. 118. st. 1. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24 – dalje u tekstu: OZ), a kojom je određeno da će ***sud osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke.***

U konkretnom slučaju, prvostupanjski je sud bio dužan uputiti osporavatelja, odnosno razlučnog vjerovnika Nevia Prloga, da pokrene parnicu, obzirom da postoje sporne činjenice koje bi u parnici, u koju bi osporavatelj povodom odluke suda bio upućen, bile raspravljene i utvrđene.

U konkretnom slučaju, jasno je kako, u vezi s gore spomenutim člankom Ovršnog zakona, odluka zavisi od spornih činjenica – razlučni vjerovnik Nevio Prlog osporio je visinu tražbine razlučnog vjerovnika HBOR kao i pravo razlučnog vjerovnika HBOR-a na zakonske zatezne kamate, dok je razlučni vjerovnik HBOR takve navode razlučnog vjerovnika Nevia Prloga osporio. Dakle, ***odluka zavisi od spornih činjenica – da li je i u kojem iznosu tražbina razlučnog vjerovnika HBOR -a, koji je prvi u prednosnom redu namirenja, djelomično namirena te da li istome pripada pravo na zakonske zatezne kamate, obzirom da hipoteka upisana u zemljišnoj knjizi nema upisane zakonske zatezne kamate.***

Gore spomenute odredbe OZ-a primjenjuju se sukladno čl. 247. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24 – dalje u tekstu: SZ), a gdje je st. 1. istog članka određeno kako se *nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini*. Uz to, odredbe OZ-a primjenjuju se i temeljem čl. 248. st. 1. SZ-a, obzirom da je istim člankom određeno kako, *nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.*

Drugostupanjsko rješenje, a kojom se potvrđuje Prvostupanjsko rješenje, potpuno je pogrešno, obzirom da je isto u suprotnosti sa gore istaknutim zakonskim odredbama. Sud nije ovlašten prosuđivati i cijiniti osnovanost prigovora razlučnog vjerovnika u tijeku postupka, posebice jer je riječ o izvanparničnom stečajnom postupku, već se u takvom slučaju sporne činjenice moraju utvrditi u parnici, u koju sud mora

uputiti razlučnog vjerovnika. U konkretnom slučaju, sud nije ni donio odluku u pogledu prigovora razlučnog vjerovnika Nevia Prloga.

Drugostupanjski sud svoju odluku temelji na (pogrešnim) zaključcima prvostupanjskog suda navodeći kako razlučni vjerovnik svoj prigovor ničime nije potkrijepio te na stavu da je riječ o pravomoćno utvrđenoj tražbini HBOR-a pa da stoga nije bilo mjesta upućivati vjerovnika na parnicu radi osporavanja pravomoćno utvrđene tražbine.

Pritom, sud ne uzima u obzir odredbu čl. 118. st. 1. OZ-a, odnosno činjenicu da je riječ o prigovoru u postupku namirenja odnosno na ročištu za diobu kupovnine ostvarene prodajom imovine stečajnog dužnika, a ne osporavanja u postupku ispitivanja tražbina (koja tražbina razlučnog vjerovnika niti može biti ispitana a kako je izloženo pod Ad2)) na ispitnom i izvještajnom ročištu.

Tako Visoki trgovački sud u rješenju broj PŽ-6317/2018 od 30.10.2018. god., u obrazloženju istog navodi kako „***U stečajnom postupku nije moguće raspravljati o opravdanosti razloga osporavanja, bez obzira na njihov temelj i sadržaj. To je moguće samo u parnici koju vjerovnik – upravo s ciljem dokazivanja neosnovanosti ili nezakovitosti osporavanja – može pokrenuti pred nadležnim sudom prema uputi (i u roku) stečajnog suca. Ovo zato što je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak, pa u njemu nije moguće dokazivati ili raspravljati sporne činjenice.***“

Dokaz: rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6317/2018 od 30.10.2018. god.

Prema tome, u stečajnom postupku, kao izvanparničnom postupku, nije moguće dokazivati ili raspravljati sporne činjenice, već je to moguće isključivo u parnici povodom prigovora razlučnog vjerovnika, a u koju je sud bio dužan uputiti osporavatelja, u konkretnom slučaju, razlučnog vjerovnika Nevia Prloga.

Dakle, očito je kako u konkretnom slučaju riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, te je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena, a iz čega proizlazi da postavljeno pitanje predstavlja pravno pitanje sukladno čl. 385 a. ZPP.

Ad 2) Može li se smatrati da je tražbina razlučnog vjerovnika, koji je ujedno vjerovnik i razlučni vjerovnik u stečajnom postupku, pravomoćno utvrđena na ispitnom i izvještajnom ročištu, obzirom da se tražbine razlučnih vjerovnika ne ispituju na ispitnom i izvještajnom ročištu u sklopu stečajnog postupka?

Razlučni vjerovnik ističe kako je riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, te je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena, a iz čega proizlazi da postavljeno pitanje predstavlja pravno pitanje sukladno čl. 385.a ZPP.

Drugostupanjskom odlukom sud je utvrdio kako je tražbina razlučnog vjerovnika HBOR, a koju tražbinu odnosno njezinu visinu te zahtjev u pogledu zakonskih zateznih kamata, osporavao razlučni vjerovnik, pravomoćno utvrđena pa da stoga nije bilo mjesta upućivati razlučnog vjerovnika na parnicu radi osporavanja pravomoćno utvrđene tražbine.

Razlučni vjerovnik HBOR, koji je ujedno vjerovnik i razlučni vjerovnik, prijavio je tražbinu u stečajni postupak, a također je i obavijestio sud o postojanju razlučnog prava.

Dokaz: - *Tablica prijavljenih i utvrđenih tražbina i razlučnih prava objavljena na e-oglasnoj ploči suda u stečajnom postupku nad društvom VENDITA d.o.o. u stečaju pod brojem St-181/2020.*

Razlučni vjerovnik Nevio Prlog napominje kako je tijekom postupka, isti prigovorio visini tražbine i zahtjevu u pogledu zakonskih zateznih kamata razlučnog vjerovnika HBOR, i to na ročištu radi diobe kupovnine ostvarene prodajom imovine stečajnog dužnika, održanom u postupku pred Trgovačkim sudom u Zadru pod brojem St-181/2020.

Dokaz: zapisnik Trgovačkog suda u Zadru pod brojem St-181/2020 od 05.12.2023. god.

Pritom, razlučni vjerovnik prigovorio je namirenju pozivajući se na odredbe Ovršnog zakona, a koje se primjenjuju sukladno čl. 247. st. 1. te čl. 248. st. 1. SZ-a, a kako je to navedeno pod Ad 1).

Naime, riječ je o prigovoru u postupku namirenja, a koji se prigovor u potpunosti razlikuje od osporavanja tražbina vjerovnika na ispitnom i izvještajnom ročištu koje se provodi u sklopu Stečajnog postupka.

Pritom, suprotno navodima drugostupanjskog suda, tražbina razlučnih vjerovnika se ne utvrđuje, stoga je pogrešan navod suda u drugostupanjskoj odluci da bi tražbina razlučnog vjerovnika HBOR bila pravomoćno utvrđena.

Naime, razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu. Tako je određeno čl. 260. st. 4. SZ-a, koji određuje kako **izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.**

Razlučna prava nisu predmet ispitivanja, obzirom da se ta prava ne prijavljuju u stečajnom postupku, već se samo obavještava stečajnog upravitelja o njihovom postojanju, pa čak i ukoliko razlučni vjerovnik ne obavijesti stečajnog upravitelja o razlučnom pravu u skladu s odredbama Stečajnog zakona, isti ne gubi pravo odvojenog namirenja iz predmeta razlučnog prava.

Sukladno čl. 258. st. 2. SZ-a, *razlučni vjerovnici dužni su obavijestiti stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Ako razlučni vjerovnici prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici, u prijavi su dužni naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom. Stavkom 3. istog članka određeno je kako razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnoga upravitelja o razlučnom pravu na način iz stavka 2. ovoga članka ne gube pravo odvojenoga namirenja iz predmeta razlučnoga prava.*

Tako i odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3817/07 od 19.02.2008. god., a u kojoj stoji kako su „*razlučni vjerovnici dužni obavijestiti stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine stečajnog dužnika na koju se odnosi razlučno pravo, ali to pravo nije predmet ispitivanja na ispitnom ročištu.*“

Dokaz: odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3817/07 od 19.02.2008. god.

Tako i odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu broj PŽ-5023/00 od 07.11.2000. u kojoj stoji kako „...**razlučno pravo i tražbine razlučnih vjerovnika nisu predmet utvrđivanja u stečajnom postupku**.....Da se tražbine razlučnih vjerovnika ne utvrđuju u stečajnom postupku, jasno

proizlazi iz odredbe čl. 54. st. 4. SZ.....Ako bi osporavanje stečajnog vijeća proizvodilo pravne učinke, nastala bi paradoksalna situacija, tj. u boljem položaju bi bili oni razlučni vjerovnici koji nisu podnijeli prijavu od onih vjerovnika koji su to učinili da bi obavijestili stečajnog upravitelja o postojanju razlučnog prava.“

Dokaz: rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu broj PŽ-5023/00 od 07.11.2000.

Dakle, očito je kako u konkretnom slučaju riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, te je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena, a iz čega proizlazi da postavljeno pitanje predstavlja pravno pitanje sukladno čl. 385 a. ZPP.

Ad 3) Ima li razlučni vjerovnik pravo na namirenje zakonskih zateznih kamata u stečajnom postupku ukoliko u hipoteci upisanoj na nekretnini koja je predmet namirenja ima upisane nuzgredice, a ne i zakonske zatezne kamate te da li zakonske zatezne kamate potpadaju pod nuzgredice?

Razlučni vjerovnik ističe kako je riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, te je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena, odnosno riječ je o pravnom pitanju u kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a iz čega proizlazi da postavljeno pitanje predstavlja pravno pitanje sukladno čl. 385.a ZPP.

Drugostupanjski je sud u svojoj odluci naveo kako se ograničeno namirenje sporednih tražbina iz Ovršnog zakona (kamata i troškova za posljednje tri godine do donošenja rješenja o ovrsi) odnosi samo na tražbine koje proizlaze iz ovršne isprave na temelju koje je određena ovrha, ali ne i na tražbine razlučnih vjerovnika za čiju je korist osnovana hipoteka na prodanoj nekretnini. Drugostupanjski sud nadalje navodi kako se tražbine razlučnih vjerovnika namiruju prema redosljedu namirenja, prema načelu vremenskog prioriteta, onim redosljedom kojim su stekli pravo na namirenje, a tražbine osigurane založnim pravom u smislu čl. 302. st. 1. i .2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima imaju pri namirenju iz vrijednosti zalogu prednost pred svim tražbinama koje nisu osigurane založnim pravom na tom zalogu, a ako je zalog opterećen s više založnih prava, prednost pri namirenju ima ona tražbina koja je prije ostalih tražbina u prvenstvenom redu.

Drugostupanjski sud zaključuje kako je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je odredio da se tražbina HBOR-a namiruje kao tražbina prvo upisanog nositelja prava zalogu, koje je upisano radi osiguranja glavnice i nuzgredice (zatezne kamate), a ne kao tražbinu imatelja ovršne isprave.

Očito je pogrešna odluka drugostupanjskog suda te ista odstupa od prakse Vrhovnog suda. Naime razlučni vjerovnik Nevio Prlog osporio je zahtjev razlučnog vjerovnika HBOR u pogledu zakonskih zateznih kamata, obzirom da razlučni vjerovnik HBOR u hipoteci upisanoj u zemljišnim knjigama nema upisane zakonske zatezne kamate, već samo nuzgredice.

Konkretno, upis predmetne hipoteke u zemljišnim knjigama glasi: „UKNJIŽBA, ZALOŽNO PRAVO, Pred. 4. ožujka 2008. Z-3565/08 Na teret posebnog dijela zgrade i to dvoetažnog poslovnog prostora i četiri samostalne pripadajuće skladišne prostorije, a na temelju dodatka I sporazumu o zasnivanju založnog prava na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine „U Zagrebu, 28.02.2008. godine“,

uknjižuje se pravo zalogu u iznosu od dvanaestmilijunasedamstotisuća kuna što je na dan 25.12.2007. godine predstavljalo vrijednost od 1.737.480,39 EUR (jedanmilijunsedamstotridesetsedamtisućačetiristosamdeset eura i tridesetdevet centi), uz valutnu klauzulu na EUR i nuzgredice u korist: HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, ZAGREB, STROSSMAYEROV TRG 9“.

Dokaz: verificirani povijesni zk izvadak za zk. ul. 14367, i za zk. ul. 23479, k.o. Split.

Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-591/2017 od 16.01.2018. god., utvrđeno je kako imajući na umu navedeno stanje spisa, pobijanim rješenjem o diobi kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika odlučeno je o namirenju samo dijela tražbine, **dok razlučni vjerovnik nije namiren za iznos dospjelih zakonskih zateznih kamata po osnovi ugovora o kreditu, zato što tražbina zateznih kamata na glavnici duga nije osigurana, odnosno zbog toga što pravo njihovog namirenja iz prodane nekretnine nije upisano u zemljišnim knjigama.** U obrazloženju je navedeno: „Založno pravo se stječe upisom u zemljišne knjige, a taj upis ima konstitutivno značenje, pa se tražbina osigurana hipotekom iz založene nekretnine može namiriti samo za iznos koji je upisan u zemljišne knjige u skladu s općim i posebnim pravilima za upis hipoteke iz članka 35. do 38. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13 i 60/13). **Pravilno je stoga prvostupanjski sud zaključio da s obzirom na to da u zemljišnim knjigama nije upisano založno pravo glede sporednog potraživanja glede kamata, kao to propisuje Zakon o zemljišnim knjigama (čl. 36. st. 2.), žalitelj ostvaruje samo pravo na namirenje iznosa glavnice koji je osiguran predmetnom hipotekom...**“

Dokaz: rješenje VSRH Revt-591/2017 od 16.01.2018. god.

Nadalje, drugostupanjski sud (a što nije učinio ni prvostupanjski sud) ni na koji način ne obrazlaže zbog čega bi se kamate smatrale nuzgredicama.

Naime, definicija nuzgredica kao takvih ne postoji, dok je praksa viših sudova u tom pogledu očito neujednačena.

Tako u presudi Županijskog suda u Osijeku broj GŽ-1344/2017 od 15.02.2018. god., gdje je odbijena žalba tužitelja protiv prvostupanjske presude kojom je odlučeno: „I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:“....*Utvrđuje se ništavim Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziranom po javnom bilježniku B. J. iz S. pod brojem OU-177/085 dana 21.listopada 2008.godine stoga se određuje brisanje prava zalogu uknjiženog na teret nekretnine – stana na II (Drugom) katu površine 67,00 m2, koji se sastoji od dvije sobe i popratnih prostorija a koji stan čini dio zgrade sagrađene na čest.zem 9317/2 ukupne površine 179 m2 upisane u ZU 16033 broj poduloška 2 K.O S., uknjiženog temeljem rješenja Općinskog suda u S., pod brojem Z-14189/08 radi osiguranja tražbine R. S. S.– J. – W. sa sjedištem na adresi M. S..., ...S.. S. imR., OIB ..., u iznosu od 75.000,00 EUR sa pripadajućom kamatom i nuzgredicama*“ kao neosnovan.“

Dokaz: presuda Županijskog suda u Osijeku broj GŽ-1344/2017 od 15.02.2018. god.

Dakle, iz dostavljene sudske prakse proizlazi kako zakonske zatezne kamate ne potpadaju pod nuzgredice, već da su iste neovisne od nuzgredica.

Također, u obrazloženju rješenja Županijskog suda u Zadru broj GŽ-1134/2022 od 24.01.2023. god., stoji sljedeće: „Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige moguće je utvrditi da je pod brojem Z-389/05 uknjiženo ovršno pravo zalogu na nekretnini tužitelja označenoj kao čest. zem. 6068/2 k.o. M. u svrhu

osiguranja tražbine u iznosu od 110.000,00 EUR u protuvrijednosti kuna, uvećano **za pripadajuće kamate, naknade, eventualne zatezne kamate, troškove i ostale nuzgredice** (anuitetna – mjesečna otpлата).“

Dokaz: rješenje Županijskog suda u Zadru broj GŽ-1134/2022 od 24.01.2023. god

Razlučni vjerovnik ističe kako je riječ o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, te je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa viših sudova nije jedinstvena, odnosno riječ je o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a iz čega proizlazi da postavljeno pitanje predstavlja pravno pitanje sukladno čl. 385.a ZPP.

IV. Slijedom svega navedenog, razlučni vjerovnik Nevio Prlog predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da sukladno obrazloženim revizijskim razlozima donese rješenje kojim dopušta podnošenje revizije za postavljena pravna pitanja.

Nevio Prlog,
po punomoćniku:

Trošak:

- Sastav prijedloga za dopuštenje revizije	20.000,00 EUR
- PDV 25%	5.000,00 EUR
UKUPNO:	25.000,00 EUR

+ sudska pristojba na prijedlog za dopuštenje revizije